२२

श्रीगणेशाय नमः ॥ कुन्देशायदलाकारशायशायिनि मौक्तिके । मुहुर्मुहुरुहासानामा
सीनाया श्रयेश्रियं ॥१॥ राधाविनोदकाव्यस्य प्रकाशः परितन्यते ॥ सुधियार्हम दा
चंद्रेण भास्वतेव सरोरुहं ॥२॥ प्रारिप्सितस्य निःप्रत्युहपरिसमाप्रकामनया कृत
स्वेष्टदेवताकीर्तनात्मकं मंग॥ न शिष्यशिक्षायै निबंधन् काव्यलक्षणी कृतामा
शिषं प्रतिजानीते ॥ अत्र श्रीनर्मसखमेति स्मरणात् ॥ ननु सर्गबंधो महाकाव्यमित्या
द्यधिकसारीनर्मसखपेत्याद्युक्तमितिवृत्तामस्याः काव्यलक्षणमिति चेत् ॥ न ॥
एतदेवाधिकृत्य नूनमनेयैः वैश्विदंगे काव्यं दृष्टनो युक्तेः ॥ किंच ॥ सर्गबंधो मा
हाकाव्यमित्यनेन न सर्गं विनाकृतस्य काव्यत्वमपेक्ष्यमेव ॥ विशेषं विना कृतस्य सा
मान्यचालवस्तुनः काव्यमपदेव यत्र रसाधिपश्चिंतेति ॥ विस्तृतमलं ॥ वक्नमा

राधावि०

लीहीर्नः अस्मानवतुइत्यान्वयः॥ किंविधः घनमाली॥ घनश्याम इत्यर्थः॥ त
थाबलिनरामेणमालिनइति सः यद्वासामर्थ्यवान्॥ ननु शक्तिं विनाक्रुनस्यना
स्यरक्षणक्षमत्वइत्यत्राह॥ मालिनइति॥ यद्वानन्दस्यकायस्यमंगाहित्वान्ना
द्दसापवतधिः॥ कीर्तनीयेप्सुनआह॥ मालिनइति॥ मायांश्रियांलीनोरसिनत
मयइत्यर्थः॥ मः शिवेमारमायोंचेतिविश्वः॥ तथामालीनः मेशिवेअलीनस्त
ईभइत्यर्थः॥ एतेनानयोर्भेदइतिप्रयुक्तं॥ यद्वापएवब्रह्मैवालिर्भृंगस्तस्यनः
प्रभुः भृंगाणांभृंगत्वेब्रमत्वानुषंगीत्वात संभीत्वेसतिमुखरत्वाद्दोप चार्य
ते॥ तथाचनाभिब्रमलेभिलीनतुरानन्दइत्यार्थः॥ मः शिवश्चब्रह्मविधाइत्ये
काक्षरः॥ तथामालंतेनेमालीनः गापाः सत्पुरुषावानेषांइनः प्रभुः ध्रुइनः
सूर्ये प्रभोराजामृगांकेक्षत्रियेनृपइत्यमरः॥ तथामालीपुष्पदामवान्

वि

मालापुष्पादिदामवाभितिविश्वः ॥ अतएवमालीशोभान्वितइत्यर्थः ॥ अथ
वादशाअवतारधरं हरिप्रसकंकीर्तयति ॥ मालीनइति ॥ वनेजलेमालतइतिस
मद्धः किंविधः घनमाली घनं निबिडमालतइतिसः बलमालीशंखासुरो
न्मूलनकरणेबलेनभासमानः ॥ अन्यत्सर्वं सर्वत्र ॥ एवंवनमालीकुमरूपि
हविनोवतु ॥ बलमालीसकलभूमंडलभरभरणनिष्पंदप[illegible]मंडलानां नो[illegible]न्मू
लनकारणेबलेनशोभमानः ॥ एवंवनेकाननेमालतइतिसवनमाली[illegible]स्तुकी
दृक् घनमालीघनश्यामइत्यर्थः ॥ तथाबलमालीसागरनिमग्नमहिमंडलो
द्धरणकारणेनबलेनमालतइतिमालीनोवनमालीलक्ष्मीनृसिंहोनः पाया
त् ॥ कीदृक् बलमालीहिरण्यकशिपुसमुन्मूलनकारणेनबलेनमालतइति ॥
एवंअघनमालीअघनंहस्वंमालतइतिसवामनोनः पायात् ॥ अथनोहस्वा

न

नः२५

मालीशोभमान इति विशेषणसमासो ॥ नो वा ॥ कीदृग्वनमाली ॥ वलिछलना
नुकूलेन बलेन मालते इति ॥ एवं बलमाली सकलक्षत्रोन्मूलनकारणेन बले
न मालते इति सपरशुरामो आप्तः ॥ तथा बलमाली पौलस्त्योत्सेदकारणेन बले
न मालते सरामोऽपायात् ॥ तथा वनमाली वने विचरणमाणः ॥ एवं बलेन कौ
लिंदिकर्षणकारणेन मालते स बलभद्रः पायात् ॥ तथा वनमकीमर्वृत्राप्य हिंस
यामालते स बुद्धो रक्षतु ॥ एवं म्लेच्छोन्मूलनकारणेन मालते स कल्कि नो वतु ॥ एवं
दशावतारो हरिर्नः पातु ॥ तदुक्तं ॥ वनजो वनजो खर्वस्त्रिरामी सकृपः कृपः ॥
अवतारदशैवैते कृष्णस्तु भगवान्स्वयं ॥ समेहनं कूर्ममं त्रोद्धारपक्षं तु ॥ सम्मोह
नकाममंत्रमयस्वरूपो वनमाली नोवतु ॥ मंत्रमयरूपं विशिनष्टि द्विविधः मा
त्रिका सामान्येनेन स्वराः शोषु अक्लिना ककारादयस्त हनतत्त्वैवोच्चारसहत्वा

नेनप्रथमातिक्रमे पारणाभावादिति न्यायेन ककार एव तथा च तत्स्वरूपः ॥ तथा घ
नमालीढं इन्द्रसेन लकारा सकृ ॥ तथा मालीनः मायां ईकारे लीनः तथा पालीनः
मे चन्द्रे विलीनः ॥ मथ्वंद्र आलीनो बाहुव्रीहि रन्याहिलवसाधुरिति सर्वत्रायमेव स
मास इति केचित् ॥ एवं च ककार बीजमुद्धृतं भवतीति ॥ तदुक्तं ॥ शारदातिलके ॥
ब्रह्माभ्रस्थां समासीनः शांतिबिंदुविभूषितः ॥ बीजं मनोभवस्याद्यं जगत्त्रिस
मयमोहनमिति ॥ ननु आलीन इत्य शब्दस्य भिन्नार्थत्वेपि आलीनपदं समा
नार्थमेव प्रथम शब्दस्य तथात्वेपि मालीन इत्यस्य भिन्नार्थत्वमेवेति चे
न्न तुल्यार्थत्वे सति अनुपूर्वीविशेषविशिष्ट भिन्नार्थजनन समुदायस्य यम
कत्वहार जवनकत्वादित्युच्यते ॥ न हि यमकालंकारोत्रेति मः किं त्वनुप्रासालंका
रः ॥ वर्णसामर्थ्यस्याभासत्वात् ॥ मदलेखाख्य [illegible] वृत्तमिति दिक् ॥ १८ ॥ ॥

विधुसुहृत् विधुहरिः सुहृत् प्रियो यस्याः सा राधा अलिभिः सखीभिः ईडिताः स्तुताः
भिरो अंकिरस्तुवाच॥ किंविधा विधुसुहृद्दरहासि नल पीडिता विधुहरिः एव सुहृ
त्प्रियस्तस्य विरहानलेन पीडिता विधुविश्लेषे चंद्रमसी स्मरः॥ तथा विधुसुहृ
त्तरला विधोश्चंद्रस्य सुहृदा कामेन तरला तथा अनिल पीडिता वसंतानिले
पीडितेत्यर्थः॥ यद्वा विधोश्चंद्रस्य कर्पूरस्य वा समो तुल्यो रमणियेस्याः सा॥ वि
धाशो के क्रूर स्मरद्रुतिविश्वः॥ तथा॥ तरलं चंचलं रिंगोहारमध्यमणाव पीतिवि
श्वः॥ तथा विधुसुहृद्दनासु धांशुमुखी सा राधा वूले क्किना चंद्रेण विरहदशायामे
वास्या वदनसाम्यमिति भावः॥ यद्वा कर्पूरसमवदनेत्यर्थः॥ तथा ईडिता स्तुता अनै
रिति शेषः॥ ननु अपि शब्दस्य व्यर्थत्वात् अपार्थत्वदोषो नेति चेत्॥ न यमकं गा
लियोगत्वात्॥ नत्वपार्थयमदिधि॥ [illegible]ति॥ तथा च माघे॥ बभौ मुखेनाप्रतिमेन

२

काञ्चनश्रियाधिकां तां प्रतिमेन काञ्चनमयदा अभिलषीष्ठुने सनेनाधिर न्विबो
धः॥ अपीडिलेह्य स्यापि सा धृत्वा त्र मर्थ भितपरे येन विष्णुनापीडिना रवउ
नाद्भिने सा न्नायः अरविंदितिदिलिंदू॥ उपायातं हनुविनं वृत्तं॥ अत्र कीविमल
ध्यानादूका॥ लक्षणं च॥ मनस्वाने प्रियानवलोकने सति व्याकुलचिन्ताविप्रलंभ
प्रलंभवाहूमं चमुग्धामध्यामौढाभेदात्त्रिविधा॥ अत्र मौढेवलक्ष्या॥ इयमपि
स्वीयापरकीयासमान्यवनिताचेति त्रिविधा॥ इयं परकीयैव लक्षणं च॥

कृणन्यणुरूपानुरागा परकीया सापि परोढा कन्या द्विधा॥ अस्यं परोढवार
शृंगारः॥ स च संभोग विप्रलंभ भेदाद्विधा॥ इह विप्रलंभ एव॥ स च तु
र्धा॥ पूर्वानुरागमानप्रवासकरुणात्मकत्वात्॥ अत्र पूर्वानुरागमेव॥ लक्षणं

चक्षिणु सयानवेक्षणयोर्दितानुरागत्वे सति अलाभः ॥ पूर्वानुरागाद्दूरं चव
ऊ विस्तरं अन्यत्रेति संक्षेपः ॥२॥ किमुवाचेत्याह ॥ हे सखि शशि चंद्रः उदयते
करैः किरणैः हताइमां पश्य वीर्य बोदयते मेमीति ॥ किं विधैः करैः तिमिराकरैः
तिमिरं असमं नोत् क्षपणं लिहिं सर्वं तनादृशाश्लेः ॥ कुत्रहिं सायामित्यादिः प
घच ॥ तथा च समुद्धसितकिरणैः अनुमेयायमित्यर्थः ॥ अपरं करैः कलोमादयते
हिनक्षि ॥ दयदानगनिरक्षणाहिं सायादाने पुत्रो वा दिकः ॥ किं विधैः करैः ॥ अ
करैः अवंदुखं रांतिदिनमध्यं ने अरारास्तैराकरैः ॥ अपायेदुरवचेतिविश्वः ॥
यद्वाकं जलं रातिसैकरा निलता साहशा नने रुद्धैरित्यर्थः ॥ कुविरा जलमा
स्यानमितसेनाक्षरः ॥ अतः त्वं रमा रम्यां रमयनीतिरमार रजिपचाद्यच् ॥ तं रम्या
रमं चरगध्व ॥ किं विधं कमलं कोमलेति ॥ कमलवत् मगवत्कोमले ... लो लकं

म

म

चपलत्वं ल्लातः स्वीकुरुतः नेत्नोत्पलले लो चनेय स्य सततं मधुगुभेदेतु कमलन्दनि

मेदिनीकरः ॥ यद्वा कमलदलकमनीयचंचललनयनमित्यर्थः ॥ तथा चनिभिरघट

विघटनाखुटकरभि करो हिमकरेदुयनेली रगंतु सम्मयद्वनिभादः ॥ यद्वा हे सखि त्वं

रमारंभैरमां रानिद्दतितं हीरं चरपतः अकलंकः अकलमलो यस्मिन्नेनादृक्शशि

रो यस्य तादृशः शशिउदयेन मां चदयते तथा च ॥ मलिनस्यास्य मां प्रतिदूतिनि

र्दत्वे भयो जकत्वे नयुज्यतइति तु नेतिभावः ॥ यद्वा कीदृशः शशि कमलकः कं

सुखं मलयत्ववमलकः मल्याम सुखद इत्यर्थः ॥ मत्नो स्त्रिपायविद्ध कीदृक्रूपणोत्वं

विधेयवीदत्ति मेदिनीकरः ॥ यद्वा मारमां चरएष शशिउदयेन मह्यं चरमा दिशी

अरवस्वा मां निंदयनेदृशीत्यर्थः ॥ चंद्रनिंदनि ॥ ३ ॥ हे सखि कियनु मामनु हि

मकरश्चंद्रः अहिमनामु नां ततनु नेन त्किं विधोः सद शंपरां परस्तीतिद्धिं ॥ ननु

त्वमेनं निंदयसीस[illegible] नस्त्वामनु[illegible]लापयतीत्यत अह॥ किं विधां मां॥ न नामन नाम्नस्त्री
भूतामिसर्थे॥ न नु स्नानविधुरैव त्वमेनं मम किं धत्से हर्षेतत्र अ॥ किं विधा सदृशी
नो[illegible]दृशी स्नानयुक्तां॥ दृस्नामे स्नानेरित्रि षिति विश्वः॥ ननु अयमहि मण्वे स
अह॥ किं विधः॥ अ बंधुरः अपां अंगुल पस्त त्वं रातीति भाव[illegible]प्रधानो निर्देशः॥
तथा च परम शीतलं दृश्यर्थः॥ पुस्या[illegible]वाधुः प्रहि[illegible]कपदृस्यमर॥ न[illegible]यं सर्वान्प्रति
नादृशी भविष्यतीत्यत अह॥ कुमुद बंधुर बंधुः कुमुदानां कैरवाणां बंधुरो रम्या
बंधुर्मित्रे बंधुर बंधुरो रम्य इति विश्वः॥ कुमुदं कैरवे रक्तपद्मे इति विश्वः॥ न[illegible]
यं नु हो भविष्यतीत्यत अह॥ अननु नेतनु नेततः अननुतं महत्वं इनः नुनं [illegible]
नस्तादृशी अध्यासीतानो दृशाध्ये लि सार्व विभक्तिक स्त स्सिल्॥ तथा चाजिमान्यार
त्यर्थः॥ विधो सदृशाभिसतैनेरभि त्राणि [illegible]प॥ दयेनदृशीयास्य हलेरस्ता

च

च

दृशीमां प्रतिविम्बलं भवत्वं उचितमेव ॥ तेन वा व्यानिरूपितमंग्य प्रवर्षी चारत्वादुक्ते
मतं ॥ पद्मासपनिवारकूसे शैलान्त ॥ हिमः कुरीयस्य हरिः मामनुविप्र कं भाद्दीह मना
मनुतेन द्विधोः सद्दशी चंद्रस्येवास्यसनोपजनेत्रलीमेस र्थः ॥ किं विभोलिरः कौमुवि
मे मोदेयेषां मानुषाणां नेपामवधे चोम्रा क्षसा स्नानूरानिगरेति सकमुदबु धुरः बंधु
रा बंधुमित्रं नै विशेषणसमासः ॥ ४ ॥ हे अलिकपलिनि पमनी अनयोरीनयो विशा
लयोर्नयनयोर्नीयसिनपश्यसि ... कः ॥ मलो मालिन्यमस्यासीति मलिना मलि
मसेनालिना धिभुतो सन्नां कुसितेनाधि भ्रमरेण विहितां किमन्येपद्मिनि रित्यर्थः ॥
सुमैलिनं विधुनं च समुसितभुतमु लिपृमिसमरः ॥ नन्वेमन भिंए वेसौहि ॥ किं विधि
नेल नोसु माल साहिपु विरणमाणेनेसुर्थः ॥ चलना ॥ भ्रममाणेनेसर्थः ॥ नन्विय्यंनु
खा भविग्यतीस्यत आह ॥ लनासुभां ... धनीमिसर्थः ॥ नचै ... तन्तुनो हेतुगर्भे विशे

१ लतासु ५१

१४ बः
मे
५ इलि
२ म
णा
ते २

२ सं

षणमाह ॥ किं विधां विधुभानुभिश्चंद्रकिरणैः विधुनभांति स्फुरत्कांतिं ॥ एवं विधनि
करे संसारे चक्रमुष स्यकूरस्पर्शनमात्रेणाजिमलिनेनापमलिना संसक्तो
नतत्र नस्यैव मालिन्यं हेतुरन्यथा कथं जवेदिति भावः ॥ परकूरस्पर्शमत्स्वकांति
मोन्मुषिभन्तकोमलिनोपि विजहासेन दुश्चिर्तामितिमंगप ॥ ग्लनासु गोपांगना
सुविच ललनारमणीनालिनाहरिणा सर्वगोपांगनारम्यां कमलिनिं मांसक्तो
नपश्यसीति लक्ष्यं एनां हशीमम वल्लो कयकथं नल्रीगच्छसीत्यमंग्य ॥ ५ ॥ ॥
भग्यंनरेण चेदं भिद यक्षिप्ल्सरिवयेषा सरसीजल्लशायो न विभाति ॥ स्वल्पयम
लो भविष्यती सनअर ॥ कीदृशी अविभान्मसुर भुयस्यासा ॥ जपति दूयसी
सर्थः ॥ यमकश्लेषचित्रेषु बवयोर्डुल्योर्न दद्रूति वाग्भटः ॥ ननु कुतएतदित्सा

रु ॥ यतो विधुना धुना धुनं भर्त्सितं वा पतितमिति विभ्रवः ॥ अस्याश्चंद्रेण भर्त्सितत्वं स्पशी
भूत् ॥ जनकविटक त्वमेव ॥ अत एव कीदृशी अभिकुलैमधुकामत्लापैसलाषासरसार
सैः सरसं सलीलं असरं नीलैसर सारसापवविधायै सार सासैः विधुना ॥ तत्स्ल
नसागे कल्नवीद्दु समुदयमुकुलीनसरसीरुह स्वैहेतुः ॥ अत एव किं विधा अभि
भाविभिः पशिभिः भविभा अलि कोलौं विभाय पासायतः समुदितहिमकर संघटन
मुकुलित कमालनाम्नवाम कामि भ्रमरा दिविस्त्य कृ ॥ अत एव विनम्रदृज्ञ मुखी लज्जा
धोभवदज्ञत्व सणं मुखं यस्याः पुनः पुनः कीदृशी विमुखी स्थिता चंद्रो द्रुमः खीभू
यवर्ग मानाइत्यर्थः ॥ द्वा हेसखि कुमुदिनीदयितः चंद्रः दयितोपि ताविरहिणी निजकरैः स्फु
टस्फुटं दहति ॥ कीदृशैः करैः अकरैः दुरवदैरित्यर्थः ॥ यत्र यस्मात्कारणादयं चंद्रः पूर्वपदेन [illegible] सं

ग२

णेमे वविकचपुष्करिणी हरिणीदृशः प्रफुल्लिया पुष्करिणी सेवलरिणी दृक् तस्या विपदे भव
तु ॥ अथ स्फुरद्भौ वितिमरी चिमालि निद्धूपं नरामितः प्रयाने स्याः विरहिणी लोके उदिते चंद्रमसि
तत्कां जनक विघट्टनं विपदीति ध्येयं ॥७॥ अयं विधुश्चंद्रः जनितजन्मनः अंबुरुहं तत्
संकुच्य जनितः उन्मन्नः किंकुर्वन् नाः विधूसिताः विरहिणीः पुरोऽथ मतः दहन् जनितस्त्वा
दृहक्षिति चायोजिनी यन तत्स्मात्कारणादिह चंद्रे अक्षिगते सति नयनगोचरे सति साअ
जिबनी कमलिनि निमीलमुद्रिता अभूत् कीदृशी रविमतिः रवौ मतिर्यस्याः अजस्त्र
कीदृशी विमतिः विरुद्धबुद्धिः कीदृशो हृत् अक्षिगते द्वेष्य ॥ भवेदक्षिगतो द्वेष्य इत्यरक्षिणा
वर्तिः ॥ स्त्र्योपासक स्वविशुद्धचेतसः पापेन नयनगोचरे नयननिमीलनं भवत्येवेति
ध्वनिः ॥८॥ अगमित संकुचो हेस खिवनानिलः तुहिन विनके निश्चितं वामलयेपन्नग
पन्नगा मंडलीकृवल्लिनः मलयस्य पदः पाराः प्राप्तं संपर्वतामेषु नगा वृक्षास्तेषु संशुद्धि

नेयेपन्नगाः भुजंगास्तेषां मंडलीसमूहस्तेन कुवलीतपीनः ॥ कीदृक् वलितः आयातः पारः प्रसंतपर्वताद्दृसमरः ॥ यन्नू अयं पदमकं भ्रमयन्नसन्त ॥ अस्यं नि ष्करूपं यथा स्यात्तथा दृष्टिं कीदृशं भ्रमं यानीति भ्रमयं कीदृशोयं अंगमनूअंगानि मथ्नातीति अंगमन्थः ॥ ९ ॥ अयि दूत्याम तेणेरसालवनी आम्रावनी हीनि निश्चितं मां प्रतिरनीः रंजयतीति संतापि भूरसमर्थः ॥ कीदृशी मां विरहेताम्यमानां मन्वीयमेवो भविष्यतिइत्यर्थः तअहा कीदृशी हिमापुनः कीदृशी नवनी नवलमा स्मनमयतीति नवनी पुनः कीदृशी नवनीपवनीपती नवायनी पाः कदंबास्तेषां वनीतरुतीतिमनुपूर्व अनपव अनवनी अवनी सवनी ताद्दशीनपुनः कीदृशी अलिकुलाकुला अलिकुलैः भ्रमरसमूहैः राकुलाः तथा अलिकुलालिकुला ॥ अलीनां कुस्थानमाम्रसां स्वीकृवैनने अलिकुलाः कूकिलास्तेषां मालिः परंपरातस्याः कुलं समूहोयस्यां पुनः कीदृशी अहिमा अहिवलमायस्याः

श्यामेत्यर्थः ॥ अक्लिमेयनेन नागवद्रूया वहेति भावः ॥ १० ॥ हे अलिनद्द्रुकूलं बकुलपुष्पं
यस्य कीदृक् परागिपरागयुक्तं अतएव मधुपरागपरालि किराकुलं मधुच परागश्च
मधूपरागो तोऽपि बंती तेन मधुपरागपाः शोगेग्रयैनेपराः एतादृशो र्व्यं गास्तेस्तानं पुनः की
टक् विशारद शारद शारद शारद विगतं शं सुखं यस्यास्तादृशी दशा येषां ते तान् शरदति वि
शादं शारदं शं असमं तान् रातीति सा शारा तादृशी यां दशां तां रातीति ते शारदशारा
स्तान् ददयतीति ततो विशेषणसमासः ॥ विरहिजनदुःखद इत्यर्थः ॥ पुनः कीदृक् शारदा
लं शावकूलं शशावकूलं वृस्यैव चंद्रस्येव वक्त्रलास्य रूपं यस्य तादृशं तोपवत् इत्यर्थः ॥ तथा
बकूलं विकृतं केन नवानुनाकूलं किंतं ईषद्दोलायमानं ॥ कोऽप्रेक्षानिलाविर्भू पुष्पमनेस्य
वं नाम्नि च ॥ पावकेऽ चमत्कृते चेति विश्वः ॥ ११ ॥ उत्सुक्तः सखी राधामाह ॥ हे अशोक
शोकं घ्नतीति तादृशी तस्याः संबुद्धिः यद्वा अस्य विज्ञोः शोकमात्मनेदरातीति तस्याः सं

बुद्धो अशोकवृक्षे त्वं नवमशोकमशोक [illegible]नानं वृक्षमा[illegible]अयं त्वादृशं आशीर्भिः शोकरहितं ॥
नच नयार्थपर्या[illegible]लोचनतयामां प्रतारयसीसअहं ॥ कीदृशं सुरभिजारकिनारकितालि
नारं ॥ तं सुरभितया स्वसौरभ्येण अभिनानां रवातू विभ्निवन्नयाः प्रियः अश्रयं तेनाश्रय
णयोग्यत्वमस्येति भावः ॥ हे सखि समाश्रयो हीरराग न त्वा मनुस्तत इस थैः ॥ कः त्वामिव अली
निपः भ्रमरः कुमलीनीं पद्मिनीमिव ॥ १२ ॥ इत्युक्तवाधा पुनः सखी माह ॥ हे सखी मालात्वम
सि आसिममनासि खञ्जरूपासि ॥ यथा खञ्जो घातकस्तथा त्वमपीति भावः ॥ असि मालात्वं
हि नामासि सि अतो मत्तक्षमिति काकुवा ॥ यात्वं मानवं अशोकं अहक्षथयसि कीदृशं वि
हरोः शोकाय स्यतं किं विधां मां अशोककदां अस्थवि छेदोः शोकमास्मनेददाती सा तादृशीतेन
तादृशा मम तादृशो त्वाश्रयणमसत्यमिति भावः ॥ नवचनादृशोकं श्रयणकथरूपहितत्वारिणाः
पुरमसि [illegible] त्वं मिति काकुवा कं ० मतस्वकीयार्थपर्यालोचनातनू ० ततः अधमां वृथाजीवि

कृत्वं क्षणिलोषकत्वमि ॥१४॥ किमुवाच्येसाह । हे हरे तव सा सह चरोरा । धामनो शरीरे अनुबहु
मलयजे कृर्दमंत दनुनेवारं वारं निदधती सर्थः ॥ [illegible] हरे सा नलिनी तनो नलिनदलं तनुते इदं
उपलं भणं भणाखे शैवलाघ पिवोध्यं ॥ नलि[illegible]सांम्य चनतुलायां० सा सुनयना नलद
मुशिरं च न नोननुमे ॥ वीदकू अनलदं संता पहारं मिसर्थः ॥ यद्यपेवं विदधाति नदपितथा
पि सीदती बंधुता चबंधुसमूहो अस्मादा दि[illegible] दति मनि वोत्ति ॥१५॥ हे इंदीवर लक्ष्मीनाथ हे
हे अमुद्दिदुः खीना सारा धाइक्षणे लो चने अमुद्दिनेकरोत्ति ॥ कृसति हिमकरे चेद्दे समुद्दिनेस
मिपवच द्दशानंमु न्मभरणंन च्यविहहाति ॥ भारजकलेनकूरे ॥ नीति भमः ॥ न चयममु[illegible]
जेनको क विष्पनीसलअहा कीदृशो हिमकरे मकरे नक्र रेमकरा णां याद्संसाइनः मकरे नः समु
द्रः तस्मै कं सुखं ना निद्दशति सन स्मिन्रादाने तथा चयः समुद्र मपिहर्षयति तथास्याः मु
खरागे कूः प्रयासस्तो ददाने चलद्दिरहवहे रिति भावः ॥ चपुनः साप्पिकूरवे समुद्दि

ने सनाति हुने करणे॥ अमुद्दिते वूरो निपिवेद्ध कुजिति यावूर्णावंग्गलीभ्यां पिदधातीत्यर्थः॥ श्रीह
शीता अवरवा अवर सीति रवो यस्या सा मां अवतीति मां वदतीत्यर्थः॥ पुनः श्रीहरी हरिण लांछ
नं लांछन लांछना॥ हरिण लांछन श्चंद्रः स लांछनं यस्य स चंद्रः चूडः लांछनं यस्याः
सा तथा च शिव शिवे तिमनसा जपतीत्यर्थः॥ वाचार्थे॥१६॥ उपसंहरति॥ हे अयोगरूर
अयसंवलोऽस्त्वं गच्छति तदयो गयो योगं हरत्ये यस्य तस्य संबोधनं हे अयोगहतृ कीर्द्दहय
हे वियोग वेगे रुद्रस्य पूर्णो यस्य सस्तस्य संबुधिः हे वियोगगरुड शेष नहीं निति श्विनं न
वसखी तिवियोगं न सहते न सहते अत्र विस्मया वियोगाति भरः स्विन्नः सभगवान्नामीन
श्विनं सपदि तां मनसिवर्तमानां नरूणि विरतत्यज नुसरणी प्रियाकुंजमार्गे विरनुपश्या
स्ररा नु नं नवं मणिं विरनु विक्षिप्तनु॥ श्रीहरी नेव नी विजंराधया न वानी विस्मृत्वर्तमा
नं॥१७॥ अथानंतरं नयावलया सरव्या सहहरिः शुभां राधां प्रति अगात्॥ श्रीहरया

वस्तु ॥ यत्स्कोलुपे न क्वचिज्जे वचनं मयैतत्स्वेनेनि धायकृत्स्यं तु कृपाः समुद्राः ॥ ७ ॥
राधाभिनव काव्य स्याटिका रामचंद्रेण कृता शंकरेण लिखिता इयं समाप्ता ॥ ॥
[illegible] शाके १७०० प्लवंग नाम संवत्सरे भाद्रपदे मासि शुक्लेन पक्षे अष्टम्यां तिथौ
सोमवासरे तद्दिने समाप्ता ॥ शिवं भवेत् शैवेन लिखिता ॥ ॥ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५